

Geachte lezer,

Het verheugt ons, u deze studie in delen te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen  
namens het Bijbelstudie Centrum



2 Petrus 1:19

*alléén de Bijbel laten spreken  
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen*



een kerk bepaalt niet wat de Bijbel leert.  
*maar*  
de Bijbel bepaalt wat een kerk moet onderwijzen

**2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren”.**

## Onderwerp: DE NIEUWE LEVENSWANDEL.

Laten wij samen de volgende Bijbelteksten lezen. Te beginnen met **Rom. 12:1-3** *"Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheid Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer; dit is uw redelijke eredienst. En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene. Want krachtens de genade, die mij geschonken is, zeg ik een ieder onder u; koester geen gedachten, hoger dan u voegen, maar gedachten tot bedachtzaamheid, naar de mate van het geloof, dat God elkeen in het bijzonder heeft toebedeeld".*

Vervolgens lezen wij **Ef. 4:17-24** *"Dit zeg ik dan en betuig ik in de Here, dat gij niet langer moogt wandelen zoals ook de heidenen wandelen, in de ijdelheid van hun denken, verduisterd in hun verstand, vervreemd van het leven Gods om de onwetendheid, die in hen heerst, om de verharding van hun hart. Zij hebben zich immers in hun verdoving overgegeven aan de losbandigheid om gretig winst te slaan uit allerlei onreinheid. Maar gij geheel anders: gij hebt Christus leren kennen. Gij toch hebt van Hem gehoord en zijt in Hem onderwezen, gelijk dit de waarheid is in Jezus, dat gij, wat uw vroegere wandel betreft, de oude mens afdelt, die ten verderve gaat, naar zijn misleidende begeerten, dat gij verjongd wordt door de geest van uw denken, en de nieuwe mens aandoet, die naar (de wil) God geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid".*

In deze beide Schriftgedeelten is er sprake van het verstandsleven van de mens en de bedenkingen, die er uit voortkomen. In het tweede vers van Rom. 12 staat dus duidelijk, dat ons denken geheel vernieuwd moet worden en in Ef. 4:17-18 lezen wij, hoe de natuurlijke mens verduisterd is in zijn verstand en daarom ook een ijdel denken heeft.

Daarom waarschuwt Paulus, dat wij niet meer langer zullen wandelen, zoals de heidenen wandelen, terwijl hij ons opwekt in vers 23 en 24, dat wij verjongd moeten worden door de geest van ons denken en de nieuwe mens moeten aandoen. Dit is van groot belang!

Als de mens tot waarachtige bekering gekomen is en door het geloof in Jezus wedergeboren is en de Heilige Geest ontvangen heeft, dan is de geest van die mens vernieuwd. De wedergeboorte vindt plaats in 's mensen eigen geest, zodat wij een nieuwe geest en een nieuw hart krijgen. Maar daar moet het niet alleen bij blijven, want de totale mens moet vernieuwd worden; dus niet alleen de geest, maar ook de ziel, daar het zielenleven ook geheel gereinigd en vernieuwd moet worden.

Het nieuwe leven, dat wij dan in onze geest hebben ontvangen, is het Leven van Jezus, het Leven van God, want als wij wedergeboren zijn, dan hebben wij niet alleen een nieuwe eigen geest en een nieuw hart, maar dan komt ook Gods Geest in ons, die zich verenigt met onze geest. Dat staat ook zo geschreven, dat Gods Geest getuigt met onze geest, dat wij nu kinderen Gods zijn. Dat leven van de geest is dus onze geest, die nu verenigd is met de Geest van God.

Als onze geest dus verlicht wordt door de Heilige Geest van God, dan moet dat ook doorbreken in ons zielenleven. Tot dat zielenleven behoort allereerst ons verstandsleven met al zijn gedachten en bedenkingen, kortom het denken.

En omdat het de wil van God is, dat wij een aan God welgevallige levenswandel zullen krijgen, is het nodig, dat wij niet alleen bekeerd en een kind van God worden, maar dat wij dan ook leven tot eer van God en niet een klein kind zullen blijven, maar dat wij een volwassen zoon in Jezus zullen worden. Willen wij zo aan God welgevallige levenswandel krijgen, dan is het absoluut nodig, dat als eerste hinderpaal, ons verstandsleven vernieuwd zal worden, met als gevolg daarvan, dat ons gedachten leven ook geheel vernieuwd wordt.

Wij zullen uit de Schrift gaan zien, hoe noodzakelijk dat is; want van de natuurlijke mens, wie hij ook is, is het verstandsleven verduisterd. Dat is de uitspraak van Gods Woord in **Rom. 3:10b-11** *"Niemand is rechtvaardig, ook niet één, er is niemand, die verstandig is, niemand, die God ernstig zoekt".* Dat is dus de mens met zijn natuurlijk verstand, waar de wereld zo'n grote ophef van maakt; het zijn de wijzen van deze wereld. Maar God zegt: *"Er is niemand, die verstandig is".*

Dit wordt bevestigd in **Rom.1:21-22** *"Immers, hoewel zij God kenden, hebben zij Hem niet als God*

*verheerlijkt of gedankt, maar hun overleggingen zijn op niets uitgelopen, en het is duister geworden in hun onverstandige hart. Bewerende wijs te zijn, zijn zij dwaas geworden*". Dat is de uitspraak van God over de natuurlijke mens, ook over de meest verstandige en wijze onder de mensen.

Dat hebben wij immers ook al gelezen in **Ef. 4:17b** *"dat gij niet langer moogt wandelen, zoals ook de heidenen wandelen, in de ijdelheid van hun denken, verduisterd in hun verstand"*. De heidenen zijn dus allen, die zich niet bekeerd hebben, allen, die niet wedergeboren zijn, en daarbij behoort ook het onbekeerde Israel.

Dat is dus de natuurlijke mens, die verduisterd is in zijn verstand en zijn gedachten zijn dus alleen maar ijdelheid. Ook in **Ef. 2:1-3** laat het ons heel duidelijk zien, hoe wij voor onze bekering en wedergeboorte, allemaal zo waren: *"Ook u, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en zonden, waarin gij vroeger gewandeld hebt, overeenkomstig de loop dezer wereld, overeenkomstig de overste van de macht der lucht, van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid, trouwens, ook wij allen hebben vroeger daarin verkeerd, in de begeerten van ons vlees, handelende naar de wil van het vlees, en van de gedachten, en wij waren van nature, evenzeer als de overigen, kinderen des toorn"*.

U ziet dus, hoe belangrijk die gedachten zijn en hoe noodzakelijk het is, dat ook ons verstandsleven, dat van nature verduisterd is, verlicht moet worden door Hem, die het Licht is, Jezus, de Christus der Schriften.

We weten dus, dat wij door het geloof in zijn Woord, Zijn Geest ontvangen en bij onze bekering en wedergeboorte, die daar op volgt, komt het Leven van Jezus in ons hart en in onze geest en zo wordt deze door Hem vernieuwd en verlicht.

Maar dat moet nu ook doorbreken tot het zielenleven en wel allereerst tot het verstandsleven. Wij hebben hier meermalen behandeld, hoe de mens een levende Tabernakel is; en zoals de Tabernakel uit Voorhof, Heiligdom en het Heilige der Heiligen bestaat, een drie indeling dus; zo ook de mens: de voorhof is ons lichaam, het heiligdom is onze ziel (het zielenleven) en het Allerheiligste is onze geest.

Als wij wedergeboren zijn, wordt allereerst het Allerheilige opgericht, waar dan Gods Geest in komt en zo wordt ons hart een ark, waarin de Heer Zijn Troon kan hebben. Maar het Licht moet ook doorbreken naar de voorst tent, het Heilige, waar de kandelaar is, die op zijn plaats moet komen en ontstoken moet worden, opdat de duisternis daaruit weggaat, wat betekent, dat ons denken geheel vernieuwd moet worden.

Dat God dit zo wil, lezen wij in **Matt. 22:36-40**, waar wij diezelfde volgorde zien en die vinden wij door de hele Schrift heen. *"Meester, wat is het grootste gebod in de wet? Hij zeide tot hem: Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart (wat begint bij de wedergeboorte) en met geheel uw ziel (het moet dus doorbreken tot het zielenleven) en met geheel uw verstand"*. (wat het voornaamste is in dat zielenleven) Ziet u de volgorde van God? Bent u al wedergeboren en hebt u de Heer lief met geheel uw hart? Zo niet, bekeert u dan met haast!

Paulus moest door de Heilige Geest zeggen in **1 Cor. 16:22** *"Indien iemand de Here niet liefheeft, hij zij vervloekt"*. (Anathema). Maar die de Here lief hebben, zeggen in hun hart: *"Maranatha"*. Dat betekent: *"Heer, kom spoedig!"*

Maar het moet niet alleen in ons hart blijven, want de hele mens moet vernieuwd worden. Want zij moeten God niet alleen lief hebben met geheel ons hart, maar ook met geheel onze ziel, wat het zielenleven omvat.

Maar allereerst ons verstand, want dit is het grote en eerste gebod, waar Jezus Zelf over spreekt in **Luc. 10:27-28** *"Hij antwoordde en zeide: Gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf. En Hij zeide tot hem: Gij hebt juist geantwoord; doe dat en gij zult leven"*.

Willen wij werkelijk leven voor God en Jezus tot eer van Zijn Naam, willen wij een overwinnend en een vruchtbaar leven hebben, dan is dit de weg en er is geen andere. Van nature kunnen wij dit niet opbrengen, maar het is in ons in Jezus gegeven naar de rijkdom van Gods genade, en daarom kunnen wij het nu wel. Maar dan moeten wij gehoorzaam worden en de Heer het laten doen.

Wat ging Jezus na Zijn opstanding het eerste doen? In **Luc. 24:45** staat: ***“Toen opende Hij hun verstand, zodat zij de Schriften begrepen”***. Dat deed Hij na de opstanding, want voor de opstanding hadden zij nog altijd een verstand, dat verduisterd was en nog niet goed was; dat kon ook niet, want zij waren nog niet werkelijk wedergeboren. En daarom kon dat alleen door Jezus kruisdood en opstanding.

Maar toen Jezus dat grote werk had volbracht op het kruis en Hij uit de doden was verrezen als de nieuwe Mens, konden zij in dat geloof ook wedergeboren worden, waarna de Heer het volgende kon doen, namelijk Hij opende hun verstand.

Ook hier zien we dus weer die zelfde volgorde; maar het moet doorbreken in ons zielenleven en de Heer wil dat doen, doch wij moeten het alleen laten doen. Want wat zal er dan nog meer gebeuren?

Wij weten dat, toen Jezus opgestaan was uit de doden, Hij ook voor ons naar de hemel gegaan is, opdat Hij van daaruit, de Heilige Geest zou zenden op aarde, de derde Persoon van de Goddelijke drieëenheid.

Wat getuigt deze Heilige Geest nu over het werk, wat Hij verder gaat doen in de kinderen Gods? Dat vinden we in **Hebr. 10:15-16** ***“En ook de Heilige Geest geeft ons daarvan getuigenis, want nadat Hij gezegd had: Dit is het verbond, waarmee Ik Mij aan hen verbinden zal na die dagen, zegt de Here: Ik zal mijn wetten in hun harten leggen, en die ook in hun verstand schrijven”***.

Wij zien ook hier weer diezelfde volgorde: eerst worden Gods wetten in ons hart (de ark) gelegd, in het Heilige der Heiligen en daarna in ons verstand geschreven, vanwaar het moet doorwerken om een nieuwe levenswandel te krijgen.

Laat Gods Geest toch toe, dat Hij heerschappij krijgt over ons zielenleven, dat allereerst ons verstandsleven is, maar ook het gevoelsleven en begeerteleven en onze zedelijke vermogens.

Paulus, geleid door de Heilige Geest, bidt daarvoor in **Ef. 1:15-18a** ***“Daarom houd ook ik, gehoord hebbende van uw geloof in de Here Jezus en van uw liefde tot alle heiligen, niet op te danken, u gedenkende in mijn gebeden, opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen: verlichte ogen (uws) harten”***. De oude vertaling zegt: ***“verlichte ogen van uw verstand”***.

Paulus ziet hoe belangrijk dit is en daarom bidt hij daarvoor, omdat zij dan pas gaan verstaan, wat hun roeping en hoop is en bovenal, wat die geweldige kracht van de opstanding van Jezus is. Paulus bidt dat niet alleen, maar dat leert hij ook aan de Gemeente, waarvan wij gelezen hebben in **Ef. 4:23-24** ***“dat gij verjongd wordt door de geest van uw denken, en de nieuwe mens aandoet”***. Ons denken moet dus geheel veranderd, vernieuwd worden!

In **Rom. 12:2** staat hetzelfde: ***“En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd (veranderd) door de vernieuwing van uw denken”***.

De meeste kinderen Gods blijven hier steken en hebben daarom de klacht, dat hun gedachteleven altijd zo onrein en bezoedeld is en dat hun gedachten zo gauw afgetrokken worden onder de dienst en het gebed.

Ook daarvan moeten wij vrij gemaakt en vernieuwd worden. Paulus bidt hier niet alleen voor en leert dit ook, maar hij arbeid en strijdt er ook voor. Het is een geestelijke strijd, want de vijand vindt het al erg genoeg, dat hij het terrein van onze geest, die behouden is, voor hem verloren heeft,

maar hij zal tot het laatste toe trachten het terrein van onze ziel te blijven bezetten, wat hij als bezet gebied houdt. Zo zijn de meeste gelovigen; hun geest is wel vernieuwd, maar hun zielenleven is nog bezet gebied van de vijand. De vernieuwing moet doorbreken en wat een worsteling, wat een strijd kost dat!

Ook voor Paulus was dat zo in die Gemeente, wat wij lezen in **2 Cor. 10:3-6**: *"Want al leven wij in het vlees (het lichaam), wij trekken niet ten strijde naar het vlees (de oude mens), want de wapenen van onze veldtocht zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God tot het slechten van bolwerken (er moeten dus bolwerken in ons zielenleven geslecht worden, nadat wij tot bekering zijn gekomen), zodat wij de redeneringen (daar hebben wij dat gedachte en verstandsleven) en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten, elk bedenksel als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid van Christus (dat betekent dus onder de heerschappij van de Heilige Geest brengen), en gereed staan, zodra uw gehoorzaamheid volkomen is, alle ongehoorzaamheid te straffen"*. Dat is de heiligmaking, dat is de weg van de vrijmaking.

Hoe moet het nu zijn in ons leven? In **2 Cor. 11:2-3** lezen wij, hoe Paulus ijverde en streed in de Gemeente voor de gelovigen. *"Want met een ijver Gods (dat was niet zijn eigen ijver, maar de Heilige Geest in hem, die hem aanzette, opdat Gods kinderen ook vrijgemaakt zouden worden in hun zielenleven) waak ik over u (Gemeente), want ik heb u verbonden aan één Man (Jezus) (letterlijk: "ondertrouwd aan één man") om u als een reine maagd voor Christus te stellen. Maar ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten (niet uw hart) van de eenvoudige (en loutere) toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden"*.

Hoort u, elk bedenksel, elke gedachte moet komen onder de gehoorzaamheid aan Jezus, onder de heerschappij van de Heilige Geest, opdat elke gedachte een loutere toewijding aan Jezus zal zijn. Dat moet ons leven zijn en dan krijgen wij een heilige wandel.

Paulus vreesde, dat zoals de slang, dat is de duivel, Eva verleidde, nu de Gemeente, de nieuwe Eva, verleiden zal, door de gedachten van de eenvoudige en loutere toewijding aan Jezus af te trekken.

Maar nu, waar zitten wij met onze gedachten? Zijn onze gedachten wel onder de heerschappij van Jezus en verlangen wij daarnaar? De meeste weten er niet uit te komen, omdat zij Gods Woord hierover niet kennen en het ook niet gepredikt krijgen. Dat is de geestelijke armoede van deze tijd! Maar wat is dit enorm belangrijk!

Want het betekent, dat uit het zielen en verstandsleven, de gedachten of de bedenkingen, kortweg het denken voortkomen. En wat doen die? Misschien denken wij, dat gedachten loze dingen zijn, maar wij vragen toch vaak: *"wat is uw gedachte daarover"*, niet waar. Want gedachten, het denken, vormen gedachtebeelden, denkbeelden. Men zegt niet voor niets, gedachten zijn krachten!

Als wij altijd naar hetzelfde patroon blijven denken, dan nemen deze gedachtebeelden, deze denkbeelden steeds meer vastere vorm aan en gaan ons hele leven beïnvloeden. Zo wordt een mens gevormd naar die eigen gedachte beelden. Het is dus inderdaad een scheppingswerk, dat verandert u niet zelf, alleen uw zielenleven verandert naar die denkbeelden en u kunt ze ook nog op anderen over brengen. Dat is juist wat in de wereld zoveel en voortdurend plaats vindt.

Dat vindt bij ons, Gods kinderen, ook plaats, maar dan moet het in dat nieuwe denken plaats vinden. Daarom zegt Paulus immers ook in **Rom. 12:2** *"En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld (want die heeft ijdele gedachten en denkbeelden), maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken"*. Zo krijgen wij nieuwe denkbeelden en dat is Jezus, de nieuwe Mens. Ziet u, dat het scheppend is! Daarom is het van groot belang!

Ook in **Ef. 4:23** lezen wij, dat de gedachten scheppend werken: *"Dat gij verjongd wordt door de geest van uw denken"*. Dat betekent dus, dat de gedachten geen loze dingen zijn, maar dat er een geest achter zit, een geest, die leven geeft, die scheidt.

Daarom is het van zo groot belang, dat wij weten door welke geest ons gedachteleven geleid wordt. Ook van groot belang is, dat wij onze gedachten stellen onder de gehoorzaamheid van Jezus en onder de heerschappij van de Heilige Geest, want dan worden wij herschapen naar Zijn beeld.

Van de natuurlijke mens wordt het gedachteleven beheerst door de geest van deze wereld, door de overste van de macht van deze wereld, de duivel. Maar als wij ons zielenleven en verstandsleven geheel overgeven aan de heerschappij van Jezus en de Heilige Geest, dan worden die vernieuwd en krijgen wij nieuwe denkbeelden, de denkbeelden van Jezus Zelf.

Dan gaat **2 Cor. 3:17-18** werken: *"De Here nu is Geest, en waar de Geest des Heren is, is vrijheid. En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is"*.

Als wij dan zo de heerlijkheid des Heren gaan weerspiegelen en veranderen naar Zijn beeld, dan zullen wij niet meer zeggen, dat onze gedachten zo gemakkelijk afdwalen in een samenkomst of dat wij bij een Bijbelstudie de draad kwijtraken, ook in gebed en in de praktijk van iedere dag, wat de vijand graag wil. Maar als wij ons voortdurend onder de heerschappij en leiding van de Geest stellen, ervaren wij, dat wij vrijgemaakt zijn, want waar de Geest des Heren is, is vrijheid.

De wedergeboorte is een kwestie van een moment, zodat Gods Geest door kan breken in ons hart; maar het doorwerken daarvan in ons zielenleven is een groeiproces, een veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid. Dat is geweldig belangrijk, maar wij zien al in christen gemeenten, hoe sommigen blijven steken.

Paulus spreekt hierover in **Rom. 10:2**, als hij daar spreekt over de Israëlieten: *"Want ik getuig van hen, dat zij ijver voor God bezitten, maar zonder verstand"* en helaas is dat bij vele kinderen Gods nog zo!

Als wij pas tot wedergeboorte zijn gekomen, dan zijn wij erg enthousiast en dan gaan we overal heen, maar nog zonder verstand en dat mag wel bij een pasgeboren baby, maar dat mag niet zo blijven. De Gemeente van Korintiërs dacht, dat zij er al waren, want zij waren bekeerd en wedergeboren en ze hadden alle geestesgaven ontvangen. Er was geen Gemeente waar zo druk in talen en tongen gesproken werd, als in de Gemeente van Korintiërs en ze hadden de gave van profetie en dachten, dat zij er nu waren. Maar dan moet Paulus hen vermanen in **1 Cor. 14:20**. *"Broeders, weest geen kinderen in het verstand, maar in de boosheid; wordt in het verstand volwassen"*.

Wij moeten dus als Gods kinderen, geen kinderen blijven in het verstand, maar volwassen worden in het verstand. Anders blijven we baby's. Hoevelen zijn er, die altijd weer in dezelfde tekorten en zonden vallen en dan naar de geestelijke broeders, die voorganger zijn, gaan om raad en steun te vragen.

Blijf dus daar niet staan bij die eerste beginselen, zoals de Schrift ons waarschuwt in **Hebr. 5:11-14**. *"Hierover hebben wij veel te zeggen, maar het is moeilijk uit te leggen, omdat gij traag zijt geworden in het horen. Want hoewel gij, naar de tijd gerekend, leraars behoort te zijn, hebt gij weer nodig, dat men u de eerste beginselen van de uitspraken Gods leert, en gij nog melk nodig (en) geen vaste spijs. Want ieder, die nog van melk leeft, heeft geen weet van de rechte prediking; hij is nog een zuigeling. Maar de vaste spijs is voor de volwassenen, die door het gebruik hun zinnen geoefend hebben in het onderscheiden van goed en kwaad"*.

Het is heerlijk, als de één in een tong mag spreken, de ander mag profeteren, maar daarmee is onze groei niet klaar. Ook in **Col. 2:18** moest Paulus de gelovigen vermanen, die prat gingen op gezichten en visioenen, die ze gehad hadden, maar die in hun verstand nog mank waren. *"Laat niemand u de prijs doen missen door gewilde nederigheid en engelenverering, als ingewijde in wat hij heeft aanschouwd, zonder reden opgeblazen door zijn vleselijk denken"*.

We zien dus, dat geestesgaven geen maatstaf zijn voor onze geestelijke wasdom in Jezus, want die kunnen wij krijgen, direct al na de wedergeboorte. Daarom moet elk gezicht en visioen getoetst worden of deze geheel overeenkomen met het Woord van God, zo niet, dan moeten wij dat verwerpen. We hebben Gods Woord en dat moet ons richtsnoer zijn en blijven en alles.

Als we ons gaan houden aan profetieën, visioenen en gezichten van mensen, dan komen wij terecht in een vleselijk denken, dat niet verlicht is door Gods Geest. In **2 Tim. 3:1-8** lezen wij al van deze nood, waarvoor Paulus ons waarschuwt in **vers 1: "Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen"**. En dan zegt **vers 8: "Zoals Jannes en Jambres, de tegenstanders van Mozes, staan ook dezen** (dat zijn de gelovigen uit de eindtijd, waarvan hij zegt; zij hebben een schijn van Godzaligheid, maar de kracht daarvan verloochenen zij) **de waarheid tegen; het zijn mensen, wier denken bedorven is, en wier geloof de toets niet kan doorstaan"**.

Hun denken is dus bedorven, niet in bezit genomen, niet veranderd, niet vernieuwd door Gods Geest. Ziet u, waartoe dat kan leiden? In **1 Tim. 6** heeft Paulus het daar over in **vers 3-5: "Indien iemand een andere leer verkondigt en zich niet voegt naar de gezonde woorden van onze Here Jezus Christus en de leer der godsvrucht, dan is hij opgeblazen, hoewel hij niets weet, en heeft hij een zwak voor geschillen en haarkloverijen, een bron van rijd, twist, lasteringen, kwade vermoedens, en geharrewar bij mensen die niet helder meer zijn van denken en het spoor der waarheid bijster geraakt zijn"**. Zij zijn dus niet meer helder van denken en daardoor raken zij het spoor der Waarheid bijster. Dat zijn ernstige dingen!

Hoe komen wij tot dat vernieuwen van denken? Wij hebben het net al gehoord; Jezus Zelf moet allereerst ons verstand openen. Petrus zegt in **1 Petr. 1:13 "Omgordt dus de lendenen van uw verstand, wees nuchter, en vestigt uw hoop volkomen op de genade, die u gebracht wordt door de openbaring van Jezus christus"**.

We moeten dus ons verstandsleven, ons denken, maar niet de vrije loop laten; maar wij moeten het laten omgorden en dus brengen onder de tucht van Gods Woord en Gods Geest. Jezus maakt ons vrij, mits wij Zijn Woord gaan doen, zoals de Heer zegt in **Joh. 8:31b "Als gij in mijn woord blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrij maken"**.

Daarom staat er ook, dat wij het Woord moeten lezen en onderzoeken en daarbij de hulp van de Heer invoeren om ons daardoor te laten onderwijzen. Petrus zegt ook dit in **2 Petr. 3:1-2 "Dit is reeds de tweede brief, geliefden, die ik u schrijf; in beide tracht ik uw zuiver besef door herinnering wakker te houden, om aan de woorden te denken, die door de heilige profeten tevoren gesproken zijn, en aan het gebod uwer apostelen van de Here en Heiland"**. We moeten dus de woorden gedenken van de heilige profeten, het geschreven woord van het Oude Testament en de geboden van Jezus en van de apostelen.

De Heer zegt aan de Avondmaal tafel: **"Doet dit tot Mijn gedachtenis"**. Dat zegt Hij niet zo maar, omdat wij Hem daarmee altijd zullen eren en danken voor Zijn volbracht offer en dat wij steeds in gedachtenis zullen houden, dat, wat Hij voor ons heeft volbracht, namelijk dat Hij de oude mens in het graf heeft weggedaan en wij in Hem zijn opgestaan in nieuwheid van het leven, dus een totale nieuwe mens zijn geworden. En als wij dat steeds in onze gedachten hebben, dan wordt ons gedachten leven vernieuwd.

Daarom zegt Paulus ook tegen Timotheüs in **2 Tim. 2:8 "Gedenk, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt"**. Dat zegt hij met klem. En als ook wij een vruchtbaar leven willen hebben, dan moeten wij steeds in gedachtenis houden, dat Jezus verzezen is (opnieuw geboren is) uit de doden, dat Hij Overwinnaar is en Hij nieuw Leven heeft aangebracht. Daar moet ons verstand en gedachte leven vol van zijn en dan worden wij vernieuwd.

Daarom was het eerste werk, wat Jezus deed na zijn Opstanding, hun verstand openen. En ook als wij om ons heen en bij ons zelf, het oude mens nog zien, dan moeten wij bedenken, dat Jezus het volbracht heeft. Als daar onze gedachten altijd naar uitgaan, dan gaat de Heilige Geest werken en gaan wij ook steeds meer verlangen krijgen om Gods Woord te lezen en ook in onze gedachten

de uitspraken Gods vast te houden. Als dan de vijand in ons gedachten leven komt, dan kunnen wij hem daarmee bestrijden!

Daarom zegt Paulus in **Col. 3:2-3** *"Gedenk de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn. Want gij bent gestorven (ook aan dat oude verstandsleven) en uw leven is verborgen met Christus in God"*.

Ook Jezus vermaant in **Openbaring 3** aan een Gemeente, die lauw is, die afgeweken is en eigenlijk dood is en alleen nog bij de naam leeft, maar niet het Leven zelf heeft in **vers 3**: *"Bedenk dan, hoe gij het ontvangen en gehoord hebt, en bewaar het en bekeer u. Indien gij dan niet wakker wordt, zal ik komen als een dief, en gij zult niet weten, op welk uur ik u zal overvallen"*.

We moeten dus steeds bedenken het Woord van de heilige profeten en het gebod van de apostelen. Van Abraham en de zijnen wordt getuigt in **Hebr. 11**, waarom hij en die anderen tot een vruchtbare levenswandel kwamen: zij dachten immers niet meer aan het vaderland dat zij verlaten hadden, maar wel aan de stad, die fundamenten heeft.

In **vers 15 van Hebr.11** staat: *"En als zij gedachtig geweest waren aan het vaderland, dat zij verlaten hadden, zouden zij gelegenheid gehad hebben terug te keren"*. Ziet u, hoe gevaarlijk het is. Want waarom waren de meeste Israëlieten, die toch al gered en verlost waren uit het diensthuis van Egypte, in de woestijn omgekomen en niet in het beloofde land gekomen. Weet u waarom? Zij dachten altijd weer terug aan die vleespotten van Egypte, in plaats, dat zij gingen denken aan wat God hen voortdurend gaf.

Hier zien wij dus, hoe gevaarlijk het gedachten leven is, waardoor wij het spoor bijster kunnen raken. Breng dat toch in de dood en laat het vernieuwen door de Geest van God op grond van het volbrachte werk van Jezus!

Ik wil eindigen met het Woord uit **Fil. 4:6-9**. *"Weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God. En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Christus Jezus. Voorts, broeders, al wat waar, al wat waardig is, al wat rechtvaardig is, al wat rein, al wat beminnelijk, al wat welluidend is, al wat deugd heet en lof verdient, bedenkt dat; wat u geleerd en overgeleverd is, wat gij van mij gehoord en gezien hebt, brengt dat in toepassing en de God des vrede zal met u zijn"*.

Amen.